ŽIVOT FARNOSTÍ

ROČNÍK: IV	ZÁŘÍ 2010	č. 9

Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.

Začínáme nový školní rok

Jako každoročně, i letos jsme v poslední srpnovou neděli vzývali Ducha svatého a prosili o jeho dary pro naše žáky a studenty, kteří v září začnou další rok svého vzdělá-vání se, své přípravy do života. Snad každý ví, že o dary Ducha svatého prosíme proto, abychom, když poznáváme hodnoty pozemské, které nám slouží v tomto životě, tím více usilovali o poznání dober věčných. Školní výuka nabízí široký sortiment oborů, v nichž se žáci a studenti vzdělávají. Jako popelka je mezi nimi také náboženská výuka a výchova, coby nepovinný předmět. Jejím posláním je rozvíjet v mladém člověku vztah k Bohu a usilovat o život podle Božích přikázání.

Prvními učiteli a vychovateli v tomto oboru jsou rodiče dětí. Ti u svatého křtu slíbili, že své dítě budou učit milovat Boha a bližního, jak nám to Pán Ježíš přikázal. Z toho vyplývá, že ve výchově náboženské nejde pouze o poznání Písma svatého a Božích pravd, ale také a především naučit se podle poznaných pravd Božích žít každodenní život. Pán Ježíš řekl: „Blaho-slavení, kdo Boží slovo slyší a zachovávají je.” Protože zachovávat, jednat podle Božího slova je možné jen tehdy, když jej slyším a v mém srdci uzrává rozhodnutí žít pro Krista, k tomu potřebuji vzdělávání se ve víře, abych mohl se svatým apoštolem Pavlem prohlásit: „Vím, komu jsem uvěřil a jsem si tím jist.” Tuto jistotu víry potřebují především rodiče, aby ji děti zblízka viděli, mohli poznat, že takový život je ten správný i pro ně, když si jej jako správný zvolili jejich rodiče. Náboženská výuka ve škole pouze doplňuje to, co už do svých dětí vložili rodiče. Kde rodiče žijí podle Božích přikázání, tam se dětem dostává také dobré výchovy a hodiny náboženství jsou pro ně doplněním a upevněním toho, co už z rodiny důvěrně znají a pravdy Boží radostně přijímají.

Všem svědomitým rodičům děkuji za jejich úsilí dát svým dětem to nejlepší do života a vyprošuji jim i jejich dětem Boží požehnání.

o. Jan

Poselství Panny Marie

Poselství z 25. června 2010

Drahé děti! S radostí vás všechny vyzývám, žijte moje poselství s radostí. Jenom tak budete moci být, dítka, blíže mému Synu. Já vás chci všechny vést jenom k Němu a v Něm najdete pravý mír a radost svého srdce. Všem vám žehnám a miluji vás nesmírnou láskou. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu.

Čím je pro nás svatý Václav?

Něčím zcela mimořádným. Narodil se v naší zemi, byl jedním z nás, na něm můžeme měřit svou identitu; on je postavou, která spojuje všechny Čechy bez rozdílu - katolíky i husity, věřící i nevěřící, generace celého tisíciletí. Je to něco úžasného, když si uvědomíme, že jeho chorál zaznívá už po tolik staletí a že 28. září je mu zasvěcen už po víc než 1000 let! Však jsme to sami zažili, když jsme zpívali ten chorál za nacistické okupace, potvrdilo se to i v roce 1968, kdy se mladí lidé utíkali právě k jeho soše na Václavském náměstí v Praze. Svatý Václav je náš a jen my, kteří jsme jeho, mu můžeme plně rozumět. Proč se však stal tento mladičký panovník, který zemřel v mladém věku, naším dědicem? Odpověď snad tkví v tom, že prožil osud, který je stále osudem našeho národa. Velmi bolestně totiž prožíval napětí mezi Východem a Západem. Na Východě padla Velkomoravská říše. Na Západě se zase upevňovala říše německá se svou rozpínavostí vůči slovanským kmenům. Svatý Václav by se dal nazvat prvním Středoevropanem, protože dovedl spojit to dobré, co bylo v obou těchto kulturách, a přitom zůstat sám sebou. Byl odchovancem hlaholské kultury cyrilometodějské díky slovanskému knězi Pavlovi na hradě jeho babičky svaté Ludmily. Zároveň se však učil od německých kněží latině. Tak snad můžeme děkovat právě jemu za to, že jsme se udrželi jako kulturní národ, že se u nás ani nepíše azbukou, ani nemluví německy. Svatý Václav svou duchovní převahou, svým vzděláním a svým hluboce žitým křesťanstvím zachránil náš národ před osudem polabských Slovanů. Uvědomili jsme si někdy, že právě toto je ono „dědictví otců“, o kterém zpíváme v cyrilometodějské písni? My jsme ho bohužel částečně promarnili, ale u Poláků, kteří ho převzali od nás, působí toto dědictví žitého křesťanství dosud a projevuje se jako největší síla proti jakémukoliv pohanství. A s pohanstvím musel svatý Václav opravdu bojovat. Ještě jeho děd Bořivoj se nemohl odvážit postavit první kostel v Praze, nýbrž jen na Levém Hradci. Také svatý Vojtěch o nějakých 60 let později doplatil na tvrdost pohanského srdce tehdejších Čechů. Prosazovat v tomto prostředí křesťanské ideály a požadavky nebylo pro Václava určitě snadné. Je zajímavé, že ho legendy představují jako patrona utlačovaných a vězněných. Je to zřejmě doklad o jeho snaze zavést u nás křesťanský právní řád. Ten řád, na který si Evropa tak zvykla, že už si dnes ani

neuvědomujeme, že byl vykoupen krví mučedníků, k nímž patřil právě náš svatý kníže. V tom může být vzorem naší generaci. Nechtěl, ba přímo nesnesl žít se lží, žít proti svému svědomí. Svědomí mu ukládalo jít proti proudu – a on měl odvahu tak jednat, ať se to komu líbilo nebo ne. I za cenu smrti. Nepodlézal kmenovým náčelníkům, nehrbil se, nebyl ustrašený, když šlo o hájení spravedlnosti a pravdy. Kde bylo tajemství této Václavovy neohroženosti a síly? V jeho víře. Zkušenost všech věků totiž ukazuje, že kdo se dovede sklonit před Bohem, má pak sílu nesklánět se před různými bůžky a tyrany, zatímco ten, kdo odpírá úctu Bohu, se pak třese před každým, kdo mu nabídne peníze, anebo pohrozí násilím. Svatý Václav bral své křesťanství doopravdy, on Pánu Ježíši věřil, a proto se nebál svou víru ztvrdit i obětí svého života. Nyní na něho vzpomínáme nejen jako na osobnost pouze historickou, nýbrž především jako na světce, na svého přímluvce v nebi. Víme, jak je nám blízko při slavení Nejsvětější oběti, jak se dovedl při ní spojovat se svým ukřižovaným Vykupitelem. Legendy vyprávějí, jak sám připravoval chléb a víno pro mši svatou.

Dědictví svatého Václava je stále časové, ale musíme si přiznat, že v našem národě není příliš živé. Český národ žije sice stále ve svízelné pozici mezi Východem a Západem, ale vzdal se bohužel svých duchovních zbraní. Zřekl se Krista a naučil se žít se lží. Zatímco Poláci, kteří také svatého Václava ctí a zasvětili právě jemu krakovskou katedrálu a také svou znovu nabytou svobodu Panně Marii, naši předci neměli nic lepšího na práci, než svrhnout mariánský sloup na Staroměstském náměstí. Nedivme se tedy ani příliš, že jsme brzy svobodu zase ztratili, napřed německou okupací a pak čtyřiceti lety komunistické diktatury. Jestliže nestaví dům Bůh, marně se lopotí ti, kdo se o to pokoušejí. Je třeba hledat nejprve království Boží, to ostatní pak bývá přidáno navíc. Jestliže se však Boží království boří, nelze se ani divit, že to ostatní se nedostaví. Je proto vhodné hledat příčiny naší situace nejen v politickém zákulisí, ale také především v naší situaci před Bohem. A je proto nutné a spasitelné si také říci, že jsme hříšníci a že musíme pokorně prosit Pána Boha o smilování. Je třeba zpytovat vlastní svědomí. Do jaké míry hledám já, má rodina, do jaké míry hledáme my všichni Boží království? Do jaké míry se můžeme bez uzardění hlásit k svatému Václavovi a jeho odkazu? Máme ještě smysl pro hodnoty cennější, než jsou peníze a hmotné statky jako třeba svoboda – ale i svoboda vnitřní, svoboda od vášní, jako je nezištné přátelství, věrnost, láska, pravda, upřímnost, pohoda v rodině, radost a bezpečnost, které jsou jejími plody? Ve svatováclavském chorálu zpíváme: Nedej zahynouti nám, ni budoucím. Vůči těm minulým generacím jsme my ti budoucí. Ale to zahynutí nemusí být zrovna jen porážka od vnějšího nepřítele. Snad ještě horší je okupace nepřítelem vnitřním, a ještě víc nepřítelem duchovním. Musíme se snažit, aby ten chorál nezněl falešně. Aby byl i dnešní generaci příslibem a důvodem k naději, že nám svatý Václav zahynouti nedá.

(podle homilie otce biskupa mons. ThDr. Jaroslava Škarvady)
zpracoval Václav Ulrich

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Antonína Kašpara, faráře – administrátora v letech 1959 - 1962

V době, kdy je vykonávána duchovní správa naší farnosti P. Antonínem Kašparem, tedy i v r. 1960, probíhá tato za situace, kdy jeho arcibiskup olomoucký J.K. Matocha je nucen žít v internaci ve svém bytě v olomoucké arcibiskupské rezidenci od velikonoc 1950. A pojem internace zná československý právní řád pouze jako trestný čin podle § 230 trestného zákona č.86/1950 Sb. s trestní sazbou 10 – 20 let. Ptáme se, za co byl internován tento biskup – vyznavač, jenž patří mezi naše slavné muže a duchovní otce jako 67. nástupce sv. Metoděje, který se zapsal hluboce do dějin naší arcidiecéze jako vědec, profesor křesťanské filozofie a vychovatel kněžského dorostu, a pak jako moudrý, statečný a neohrožený pastýř svěřeného Božího lidu. Na něho, jako i na množství jiných se vztahují slova Pia XI. v Encyklice Mit brennender Sorge /S palčivou starostí z r. 1937/: „Děkujeme Vám, ctihodní bratři, Vašim kněžím a všem věřícím, kteří plnili a plní svou křesťanskou povinnost, hájíce velebná práva Boží proti novopohanství, které prahne po útoku, a je bohužel namnoze podporováno z vlivné strany. Tento dík je dvojnásob vroucí a je spojen s uznalým obdivem pro ty, kteří při plnění těchto povinností směli pro Boha na sebe vzít pozemské oběti a pozemské utrpení“. Přesto, že ve výše zmíněném roce 1960 proběhla u nás amnestie 9.5., vztahovala se na převážnou většinu politických vězňů, nicméně minula údajné vedoucí velezrádných skupin. Kněží, jimž bylo odepřeno jít domů, byli pak soustředěni ve valdické věznici. Otcové Mádr, Zvěřina, Ondok, Bradna, Pavlík vydali o životě tam stráveném písemné svědectví. Jak tyto a jiné nepříznivé skutečnosti působily na citlivé srdce a ne příliš pevné zdraví našeho P. Antonína Kašpara, kterého měli farníci rádi?

V květnu 1960, jak zaznamenává, byla nákladem „Jednoty“ přestěhovaná socha sv. Jana Nepomuckého z návsi před obchodním domem ke vchodu na hřbitov, kde místo ze své zahrady věnovala rodina Drgova. Je to místo velmi vhodné, farní úřad pak svým nákladem nechá udělat kolem zděnou ohrádku. V únoru jednáno o novém místě pro hřbitov. Vybrány parcely nad farní zahradou (viz protokol v úřední korespondenci 1960). Žádost administrátora, aby hřbitov byl prodloužen za „hradišťsko“ – zamítnuta. Začátkem června započato s generální opravou farní budovy. Tři stěny, západní, severní a jižní (zvenčí) oklepány až na holé zdivo, znovu nahozeny a nastříkány. Současně posunuto 12 oken o 15 cm dovnitř zdiva a 5 oken dáno úplně nových. Uvnitř chodby v přízemí probourány nové dveře vlevo do pokoje. Při bouračce se přišlo, že na tom místě bylo okno do chodby a nad ním klenutí z kamene ... Vůbec zjištěno, že celé přízemí i příčky jsou z kamene. Při odstraňování starých dveří a bednění kolem nich vytaháno ze zdi mnoho velikých polen, pod prahy úplně shnilé a vyžrané od hubky.

Koncem června a celý červenec stále pršelo, bylo chladno, některé dni jen 12 st. nad nulou v poledne. Ale úrody se ukazují velmi pěkné. Noviny píší o velkých povodních.

Od 1.7.1960 nová úprava krajů a okresů ... Okres Val. Klobouky zrušen a připadl k okresu Gottwaldov.

6. srpna 1960 konečně po tříměsíčním přesvědčování založeno v Újezdě Jednotné zemědělské družstvo a pak též v přifařených obcích. Přesto asi pětina rolníků zůstala mimo.

Počet dětí přihlášených do náboženství II. až VII. školní rok se pohybuje každý rok nad 80 % v Újezdě a v přifařených obcích kolem 95 %.

První tři týdny v říjnu pracovali ve farní budově dva natěrači z komunálních služeb z Luhačovic. Natírali všechna okna a dveře.

Letos navíc byla tak požehnaná úroda peckovin, že staří lidé něco takového nepamatují. Kolik týdnů se všude trnky vařily, sušily, dávaly na kvas nebo dobytku, o výkup ovoce nebylo postaráno.

Pro kostel pořízeny z darů farníků tři nové ornáty, bílé a fialové antipendium na hlavní oltář a kazatelnu a na podlahu 100 m červených kokosových koberců.

Farníci slopenští dali nový háv zvenčí své kapličce, zajistili základy betonovými pilíři a pořídili nové rýny.

Usnesením Lidového soudu v Gottwaldově ze dne 10.11.1960 všechny farní pozemky přebírá stát, zastoupený ONV ve Val. Kloboukách. Faře se nechává jen dvůr, zahrada, a dvě parcely č. 3783 a 3877 na Hrabůvkách ve výměře 0,46 a 0,34 ha, celkem 1,06 ha.

Mgr. Vladimír Měřínský

(pokračování příště)

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR

6. „Kolegiálním duchem“ naši biskupové naplňují výkon svého učitelského úřadu a svěřený úkol uchovávat, vykládat a šířit Boží slovo, jehož jsou služebníky. Tolik 6. bod dokumentu.

Kolegiálním rozumíme vztah mezi kolegy, příslušníky téhož povolání nebo zaměstnání, tedy přátelský, družný resp. sdružení osob spojených společnými zájmy. Sv. otci Benediktu XVI. ještě jako kardinálu v r. 1996 byla předložena myšlenka s dotazem, že se zdá, že je dnes snadnější zachytit v církvi rozdíly než pospolitost a zda existuje ještě nějaký konsenzus (t.j. shodné mínění, svolení, spontánní, živelný souhlas, shoda příslušníků jistého společenství)? A tehdejší ještě kardinál Ratzinger odpovídá: „Ano, vidím ho. Představme si třeba jen obraz biskupů z celé zeměkoule. Povaha rozhovorů, temperamenty, situace církví, které reprezentují, se samozřejmě liší. Přesto však existuje společné katolictví, které se např. vyjadřuje liturgií, jinými formami zbožnosti, v základních morálních rozhodnutích, v utvářejících se přesvědčeních. I když je církev mnohem rozdílnější, přece je podle svého jádra jednou církví, která se vyjadřuje vyznáním a také praktickou vazbou na Řím, která je chápána jako vazba na společnou identitu víry. Žijí tu vedle sebe nepochybně zcela rozdílné světy, které však přes tyto velké diference tvoří takovou jednotu, že vždycky můžeme slavit mši, mluvit spolu v základních pojmech a prvcích se chápat. To je podle mého názoru také něco důležitého, čím katolická církev přispívá lidstvu – že udržuje tak různé světy v základním konsenzu, a tak mezi nimi vytváří mosty.“ /P. Seewald/

Jak vidí výkon svého učitelského úřadu etc. (viz bod 6) primas český a arcibiskup pražský D. Duka? „Pro mne není církev organizace ani instituce. Pro mne církev zůstává v duchu encykliky Pia XII. Mystici Corporis mystickým zpřítomněním Krista, pokračováním Ježíšova díla v tomto světě. A nás, kteří v církvi jsme, vnímám jaké Jeho učedníky a přátele. To je můj základní postoj, ke kterému jsem dospěl výchovou i následným teologickým studiem. Uvnitř tedy neberu jednotlivé lidi v církvi tak, že ty jsi laik, ty jsi kaplan nebo ty jsi kanovník. Při snaze zachovávat společenská pravidla, na která někdy i zapomínám, však vidím nejprve naši vzájemnou rovnost a z ní plynoucí potřebu důvěry. Duchovní pastýř je každý, kdo nějakým způsobem v církvi pracuje. Naší úlohou je podat ruku druhému člověku, abychom mohli společně objevovat to velké a nádherné tajemství, kterým je Bůh, jenž se v Ježíši Kristu stal jedním z nás. Potom může existovat církev jako společenství přátel, v duchovním slova smyslu bratří a sester. To všechno ostatní, čemu musí většina duchovních věnovat asi většinu svého času, je pouze podpůrná práce. A jak nepodléhat nejrůznějším, byť i nepříjemným problémům, na to dával odpověď a příklad svojí otevřeností doktor Habáň, jež vyrůstala z teologické devizy, že Boží milost je víc než všechno ostatní. To znamená, že ten velký dar Božího přichýlení je nám zárukou, že se neutopíme ani neztratíme. Nezáleží na tom do jaké míry zvládnu své úkoly a jak budu aktivní, samozřejmě, že nesmím být lenoch, ale znamená to, že tato milost mi „kryje záda“. A tento paprsek Boží milosti, to je jeden z krásných teologických momentů, který říká, že církev nemůže existovat bez Ježíše Krista.

To je velká výstraha pro církev. Čím více se bude zabývat sama sebou a ne Kristem, tím bude slabší a také bezmocnější.“

Výše zmíněný „duch kolegiality“ (viz bod 6) etc. je podstatným principem ve službě našich kněží ve více než tisíciletém trvání českého křesťanství ve vztahu k Petrovu stolci, ve vztahu České země k Vatikánu. Oni byli, kteří nezradili v dobách nejtěžších zkoušek věc lidství, vystupovali proti brutalitě, bojovali za svobodu svého lidu, podstoupili všechny trýzně až po oběti svého života, aby tak svou vnější činnost uváděli v soulad se svým svědomím. V nejkritičtějších dobách své vlasti a svého lidu dokázali, že jsou si vědomi své sounáležitosti s lidem, z něhož vyšli, byli vším, aby všechny zachránili“. Do krajnosti a do všech důsledků prokazovali dobrotu srdce, spravedlnost, pevnost charakteru. Byli, jak koncilní dokument požaduje, „cooperatores veritatis“ – spolupracovníky pravdy. Bránili věc Ježíše Krista tím, že střežili pravdu i vše ctihodné, ctnostné a chvályhodné /V. Medek, Cesta církve ... 343/. Cesta naší církve staletími nekončí, pokračuje až do věčnosti, a věčnost začíná již dnes, zde na této zemi.

Pokud jde o vliv České biskupské konference na bilaterální vztahy mezi ČR a Vatikánem, lze pro charakteristiku postojů a akcí Svatého stolce užít slova – je zcela klíčový. V rámci vatikánské politiky jsou náboženské zřetele primární. Je teoreticky známá priorita, kterou hrají při utváření politicky náboženské faktory. Naši biskupové znají situaci v ČR, informují o ní Vatikán, jenž kontroluje jejich údaje prostřednictvím nuncie a vatikánští představitelé se zase radí o postoji a dalších postupech mezi Vatikánem a ČR. Svatý stolec není však radami biskupů vázán. Biskupové jsou Vatikánu podřízeni, ten v nich nespatřuje pouze pasivní vykonavatele svých příkazů. Navíc 2. vatikánský koncil posílil biskupské pravomoci. Tato samostatnost trvá, pokud biskupové vážněji nevybočí z celkové linie vatikánské politiky na světové úrovni. Existuje tak „harmonický“ ráz vztahu, ČR je z hlediska Svatého stolce „málo problémovou zemí“/F.X. Hal. 666/.

Zářným příkladem onoho „kolegiálního ducha“ jsou slova Jana Pavla II. v úvodu Kodexu kanonického práva (Codex iuris canonici /CIC/) z 25.1.1983. CIC je hlavním legislativním dokumentem církve“ a je „potřebným nástrojem k zajištění patřičného řádu jak v životě jedince a společnosti tak v činnosti církve samé (Sacre disciplinae leges) – Křesť. A – Z, s. 99.

Svatý otec Jan Pavel II. v úvodu tohoto CIC neopomíjí princip kolegiality, vzpomíná svého iniciativního, zvěčnělého předchůdce Jana XXIII., který dal podnět k revizi kodexu a cituje: „Když nyní zaměřím svou pozornost na charakter prací, které předcházely vyhlášení kodexu a na způsob, jakým byly prováděny, hlavně za pontifikátu Pavla VI. a Jana Pavla I. posléze až k dnešnímu dni, musím zcela otevřeně zdůraznit jejich sborové realizování a ukončení, což se týká nejen vnějšího uspořádání díla, ale i samé povahy stanovených zákonů. Znak sborovosti, jímž se vznik tohoto kodexu zvlášť vyznačuje, je zcela ve shodě s učením a povahou 2. vatikánského sněmu. Proto je tento kodex svým obsahem, ale i svým původem nesen duchem tohoto sněmu, v jehož dokumentech je církev prezentována jako obecné tajemství spásy /sr. LG, č. 9,48/, jako Boží lid a jeho hierarchické založení spočívá na sboru biskupů spolu s papežem jako hlavou. Z toho důvodu byli biskupové jednotlivě i celý sbor pozváni ke společné práci na přípravě nového kodexu, aby tak v dlouhém úsilí, pokud možno společném, mohly postupně dozrávat právní formulace, které by měly sloužit k potřebě celé církve. Po celou dobu tohoto úsilí se těchto prací účastnili také znalci, lidé význační zvláštními znalostmi v teologii a především v kanonickém právu, povolaní z celého světa etc. ”

Tento CIC náš již provází 21. stoletím. I v tomto novém údobí bude Kristova církev žít i v našem národě. Na nás spočívá velká odpovědnost vnést do této nové rodící se epochy Kristovu víru, naději a lásku. Nemůžeme nijak utéci před touto odpovědností, protože víme, že dnešek se chystal včera a zítřek se připravuje už dnes.

Mgr. Vladimír Měřínský
(pokračování příště)

Co si člověk světa má odnést
ze setkání s křesťanem :

S vámi, ať se setkají s otcem, který jim rozumí,
s pastýřem, který je zná,
s přítelem, který je posílí,
se Šimonem, který nese spolu s nimi tíhu kříže.

Sv. Efrém Syrský

Prázdninové putování

Již podruhé se někteří rodiče rozhodli opustit domácí pohodlí a vydat se spolu s dětmi na vytipované poutní místo. Letos padla volba na Vranov u Brna a Křtiny.

Rok 2010 je totiž pro tato mariánská poutní místa jubilejním,protože se slaví 770 let od zjevení Panny Marie Vranovské a nedaleké Křtiny slaví 800 let od zjevení Panny Marie ve Křtinách. V období poutí zde mohou být poutníci obdarováni plnomocnými odpustky. Sobotní ráno 7.8. bylo nezvykle chladnější, mlhavé a předpoklad, že se někdo na stanoveném místě v Dolní Lhotě připojí, se nenaplnil. To ale nebránilo našemu odhodlání vyjet svými osobními auty za společným cílem. Malý provoz na cestách umožňoval poklidné cestování. Dopravní značení nás nasměrovalo nejdříve do Křtin. Po krátké prohlídce vzácného kostela Jména Panny Marie i areálu a nákupu památečních drobností, jsme spěchali do nedalekého Vranova, abychom stihli začátek mše sv. Po ní nás řeholní bratr doprovodil k hrobce rodu Lichnštejnů, kteří toto poutní místo založili. V kostele Narození Panny Marie nás pak krátce seznámil s jeho historií, výzdobou a původem milostné sošky Panny Marie Také nám poradil, jak máme své prosby vložit Panně Marii do rukou.

Na zpáteční cestě se mohly potěšit zvláště děti prohlídkou pohyblivé Moravské vesničky, která se nachází v Blansku a stihli jsme ještě zamířit i na Macechu, kde kromě pohledu do propasti byla možnost se občerstvit, případně koupit dárky.

Kromě duchovních zážitků a z nich pramenící radosti v srdci nás mile potěšilo setkání s o. Stroganem, který nás kousek cesty doprovázel.

Unaveni, ale spokojeni a naplněni novými zážitky jsme se navečer vrátili domů. Už teď se těšíme na příští prázdniny s otázkou: Kam nás naše milovaná Maminka Maria asi pozve?

Za všechny M. Ambrůzová

Pořad bohoslužeb v září – farnost Újezd

1. září : Středa	17.35 Új.:	Za + rodiče Martinkovy, dceru, syna, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	MJ

Ferie, sv. Jiljí, řeholníka	18.30 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu za 50 let společného života s prosbou o ochranu a pomoc Boží pro celou rodinu	
2. září : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 18.30 Dr.:	Za rodiče Stružkovy, Antonína Fojtíka, prarodiče Drgovy a Kořenkovy Za rodiče Fojtů, syna Stanislava, snachu, dva zetě, duše v očistci a živou rodinu	Ku
3. září : Pátek Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za rodiče Machů, syna Oldřicha *(nedožitých 65 let)*, + Marii Stružkovu, dva manžely a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Kozubíkovy, syna Petra, dvoje prarodiče a Boží požehnání pro živou rodinu	MJ
4. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za živou a + rodinu Kozubíkovu, stařečky Václavíkovy a duše v očistci Za + rodiče Kozubíkovy, syna Josefa, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	Pe
5. září : Neděle **23. neděle v mezidobí**	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Jindřišku Žálkovu Za + Karla Mozgvu, bratra Rosťu, tatínka, + Stanislava Bělašku a dar zdraví pro živou rodinu Za farníky *(sv. křest)* Za + rodiče z obou stran, Františka Strušku, dceru Marii a Boží ochranu pro živou rodinu	An ZvV MJ KJ
6. září : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za + rodiče Zvonkovy, jejich rodiče, celé + příbuzenstvo, duše v očistci a dary Ducha svatého pro živé rodiny	On
7. září : Úterý Sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedníka	17.35 Új.: 18.30 Dr.:	Za rodiče Ďulíkovy, Belžíkovy, Káčerovy, Drgovy a duše v očistci Za + Marii a Aloise Opravilovy, Ludmilu Opravilovu, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	Ov
8. září : Středa **Svátek Narození Panny Marie**	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za Jindřicha Strušku, živou a + rodinu Za Aloisii a Karla Šůstkovy, rodiče z obou stran, + sourozence a dar zdraví pro živou rodinu	Am
9. září : Čtvrtek Sv. Petra Klavera, kněze	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Marii Machů, Františku Staňkovu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za Vlastu Tománkovu, rodiče z obou stran a živou rodinu	Pe
10. září : Pátek Bl. Karla Spinoly, kněze a mučedníka	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Jana Šomana, + rodiče Šomanovy, rodiče Hůšťovy, dva + syny, snachu, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za živou a + rodinu Váňovu a Janků	Ku
11. září : Sobota Sobotní památka P.M.	6.30 Új.: 13.00 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Mozgvovy, živou a + rodinu Za pětašedesátníky z újezdské ZŠ, živé i zemřelé Za + rodinu Orsákovu a Mozgvovu	ŠF
12. září : Neděle	7.00 Új.:	Za živé a + Marie a Ludmily *(mše sv. s oferou)*	Ma Pe

24. neděle v mezidobí Pouť ve Vysokém Poli Jména P. M.	8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.40 Új.: 11.00 VP:	Za + rodiče Elšíkovy, syna, dceru, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za živé a + Marie a Ludmily z Drnovic Za + Josefa Faldíka *(výroční mše svatá)* Za poutníky	MH Ov
13. září : Pondělí Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	17.35 Új.:	Za + rodiče Kuníčkovy s prosbou o ochranu Panny Marie, za dar zdraví, Boží pomoc a požehnání pro živou rodinu	On
14. září : Úterý **Svátek Povýšení svatého Kříže**	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za Annu a Františka Struškovy a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodinu Vránovu, Hanákovu a Boží ochranu pro živou rodinu	Ov
15. září : Středa Panny Marie Bolestné	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + manžele Vojtáskovy, Kedrovy, Frýželkovy, duše v očistci a živou rodinu Za + manžela, rodiče z obou stran a Boží ochranu pro živou rodinu	Pe
16. září : Čtvrtek Sv. Ludmily, mučednice	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Andělu Drábkovu, rodiče Drábkovy, Pavelkovy, Ďulíkovy, Vladimíra Zichu, dceru Leničku a dar zdraví pro živou rodinu Za rodinu Daňkovu, Antonína Běloně, Františka Lysáka a Františku Smolkovu	Ku
17. září : Pátek Sv. Kornelia a Cypriána, mučedníků; sv. Roberta Belarmina	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za rodiče Čechovy, Žalkovy, švagry, švagrovou Jindřišku a synovce Mirka Za Marii, Josefa a Jindřicha Šůstkovy, Miloslava Fiodora, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	ZvD
18. září : Sobota	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodiče Mikulů, jejich rodiče, dceru, dva zetě, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny Za + Jana Machuču a dar zdraví pro živou rodinu	Pe
19. září : Neděle **25. neděle v mezidobí Ploština - P. M. Bolestné** Sv. Januária, biskupa a muč.	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za farníky Za + Marii Kozubíkovu *(výroční mše svatá)* Za + rodiče Zádrapovy, + bratry a švagry Za Jiřího, Josefa a Stanislavu Kamenčákovy; rodiče Josefa a Hedviku Kamenčákovy; duše v očistci a ochranu Boží pro živou rodinu Za + rodiče Zádrapovy, + bratry a švagry	Ku Pe Am KJ
20. září : Pondělí Sv. Ondřeje, Pavla a druhů, mučedníků	17.35 Új.:	Za + rodinu Strečanskou, Kollárovu a Štefkovu s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu	On
21. září : Úterý **Svátek sv. Matouše, apoštola a ev.**	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za Františka Urubka, jeho rodiče, rodiče Mikuláškovy, jejich + děti, neteř Marii, dar zdraví a ochranu Panny Marie pro živé rodiny Za + rodiče Stružkovy, Františka Kořenka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	Ov

22. září : Středa Ferie Sv. Mořice a druhů, mučedníků	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za Františka a Annu Kuníčkovy, Josefa a Zdeňku Dočkalovy, stařečky Trčkovy, dva syny a živou rodinu Za + Františka Pavelku, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží ochranu pro živé rodiny	ZvV
23. září : Čtvrtek Sv. Pia z Pietrlciny, kněze	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Mozgvovy, jejich rodiče a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Machů, vnuka, rodiče Kostkovy, živou a + rodinu z obou stran	Pe
24. září : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Annu a Františka Machů, S.M. Emanuelu, Jana Machů, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Soukupovy, Mozgvovy a Boží požehnání pro celou rodinu	MJ
25. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Barboru Vysloužilovu *(výroční mše svatá)* Za + manžela Josefa Adámka, + syna Josefa, + rodinu Adámkovu, Buriánkovu, duše v očistci a pomoc Boží pro celou živou rodinu	Ku
26. září : Neděle **26. neděle** **v mezidobí** Sv. Kosmy a Damiána, muč.	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.40 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Miloslava Zvončáka, bratra, švagrovou, švagry, rodiče a dar zdraví pro živé rodiny Za Jaromíra Mlýnka a Boží ochranu pro živou rodinu Za + rodiče Vaňkovy, dceru, sestry, bratry, + Františka Kořénka, duše v očistci a Boží pomoc pro živou rodinu Za + Annu Machovskou *(výroční mše sv.)*	ŠF Mě Ra MJ
27. září : Pondělí Sv. Vincence z Paula, kněze	10.00 Lo.: 17.35 Új.:	Mše sv. ke cti sv. Václava za obyvatele a zaměstnance DD Za + rodiče Pavelkovy, jejich + rodiče z obou stran, jejich + dceru Marii Častulíkovu, + rodiče Králikovy a Boží ochranu pro živou rodinu	On
28. září : Úterý **Slavnost** **SV. VÁCLAVA,** **MUČEDNÍKA,** **hlavního** **patrona českého** **národa**	8.30 Új.: 17.30 Sl.: 19.00 Dr.:	Za Josefa Stružku, Karla a Marii Drgovy, Josefa Pavelku a dvoje rodiče Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní a ochranu Boží pro živou rodinu Za + rodinu Švachovu, Machučovu, duše v očistci a Boží požehnání pro živé rodiny	ŠF Ov
29. září : Středa Sv. Michaela, Gabriela a Rafaela, archandělů	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Petra Baláčka, + rodiče Ďulíkovy, + příbuzné, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu Za + Karla Olejníka, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	Pe

30. září : Čtvrtek Sv. Jeronýma, kněze a učitele církve	17.00 Új.: 18.30 Dr.:	Za + rodiče Balouchovy, rodiče Buriánkovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Machů, dva zetě, jejich děti a Boží požehnání pro živou rodinu	ŠF

Pořad bohoslužeb v září – farnost Horní Lhota

2. září : Čtvrtek Ferie	17.45	Za + Jaroslavu Pavlíčkovu, její sestru Marii, bratra Františka, švagry Emila a Jaroslava, + rodiče z obou stran a ochranu Boží pro celou živou rod.
3. září : Pátek Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	17.45	Za živou a + rodinu Řehákovu, Roubalíkovu a Váňovu
4. září : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.45	Za členy živého růžence
5. září : Neděle **23. neděle v mezidobí**	6.55 9.30	Za + rodiče Janíkovy, Kolářovy, duše v očistci a živou rodinu Za Aloise Ovesného, syna Jaroslava, rodiče z obou stran, celou živou a + rodinu
6. září : Pondělí Ferie	17.30	*Sehradice:* P. Stříž. Mše sv. a Mariánské večeřadlo
7. září : Úterý Sv. Melichara Grodeckého, kněze a mučedn.	17.30	*Sehradice:* Za + rodiče Mahzlíkovy, dva syny, rodiče Zvonkovy a duše v očistci
9. září : Čtvrtek Sv. Petra Klavera, kněze	17.45	Za + Jiřinu a Václava Havránkovy, dceru Věru, rodinu Žákovu, jejich dva syny, Boží ochranu a požehnání pro živou rodinu
11. září : Sobota Sobotní památka P.M.	17.45	Za + Františku a Antonína Chalupovy, jejich rodiče a duše v očistci
12. září : Neděle **24. neděle v mezidobí** Jména P. M.	6.55 9.30	Za + Annu a Aloise Váňovy, rodiče z obou stran a duše v očistci Za farníky **Pouť ve Vysokém Poli (Panny Marie "Vysocké")**
13. září : Pondělí Sv. Řehoře Velikého, papeže a učitele církve	17.30	*Sehradice:* Za + rodinu Latinákovu, Machů, Ovesnou, Polomíkovu, Boží ochranu a pomoc pro živé rodiny a duše v očistci
16. září : Čtvrtek Sv. Ludmily, mučedníka	17.45	Za + Václava Žáčka, rodiče, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro celou živou rodinu
18. září : Sobota	17.45	Za Vladimíra Petrůva, tetu, rodiče z obou stran, duše v očistci a Boží ochranu pro celou živou rodinu
19. září : Neděle	6.55	Za živou a + rodinu Kovářovu, Svárovskou a duše v očistci

25. neděle v mezidobí	9.30	Za + Anastázii a Karla Kozlovy, Marii a Josefa Pláškovy, rodiče, živou a + rodinu
20. září : Pondělí Sv. Ondřeje, Pavla a druhů, mučedníků	17.30	*Sehradice:* Za dar víry, naděje a lásky pro děti, vnoučata, kmotřence a duše v očistci
23. září : Čtvrtek Sv. Pia z Pietrlciny, kn.	17.45	Za + Jana a Jiřinu Petrášovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci
25. září : Sobota Sobotní památka P.M.	17.45	Za Stanislava Kuželu, dvoje rodiče, dva syny, duše v očistci a ochranu Boží pro děti s rodinami
26. září : Neděle **26. neděle v mezidobí** Sv. Kosmy a Damiána, muč.	6.55 9.30	Za rodiče Honzovy, tři syny, snachu a duše v očistci Za Václava a Annu Maňasovy, rodiče z obou stran a celou živou rodinu
27. září : Pondělí Sv. Vincence z Paula	17.30	*Sehradice:* Za živou a + rodinu Kovářovu, Svárovskou a duše v očistci
28. září : Úterý **SV. VÁCLAVA, MUČEDNÍKA,**	17.45	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní - na jistý úmysl
30. září : Čtvrtek Sv. Jeronýma, kněze	17.45	Za + rodiče Majzlíkovy, syna, jeho manželku, rodiče Pláškovy a Boží ochranu pro celou živou rodinu

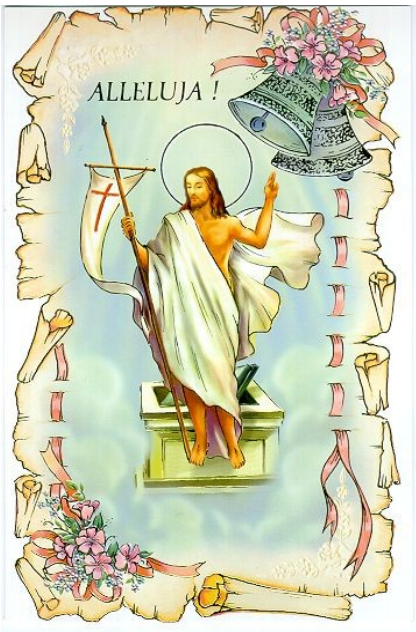

Bible na první straně praví: *Na počátku Bůh stvořil nebe i zemi. (Gen.1,1)*

Největší osobnost v dějinách lidstva byl Ježíš Kristus.

Neměl služebníky a přece ho nazývali Pánem
Neměl univerzitní vzdělání a přece ho oslovovali mistře
Neměl lékařský diplom a přece byl největším lékařem
Neměl armádu a přece se ho báli
Nevyhrál jedinou válku a přece si podmanil celý svět
Nespáchal žádný zločin a přece byl ukřižovaný
Zemřel a pohřbili ho do půjčeného hrobu
Ježíš vstal z mrtvých a i nyní přebývá mezi námi!

Ježíš praví:

„Každého, kdo mne vyzná
před lidmi,
toho i já vyznám před svým
Otcem, který je v nebesích.
Ale toho, kdo mne zapře před lidmi,
Toho i já zapřu před svým Otcem, který je v nebesích.“

sv. Písmo Matouš kapitola 10:32-33

Ze Slovenska :

Či sa eště prihovára Boh ľuďom?

Raz jeden mladík, ktorý žil vážny duchovný život, zašiel na biblickú hodinu do jednej spriatelenej rodiny. Bol štvrtočný večer. Manželia, ktorí viedli stretnutie modlitebnú hodinu rozdelili na dve časti: počúvajme Boha, a poslušne sledujme, čo od nás žiada. Chlapcovi neustále chodila po rozume otázka, či Pán Boh sa prihovára ľuďom ešte aj dnes?

Po biblickej hodine s priateľmi sa stavili ešte v jednej kaviarni. Zhovárali sa o tom, čo počuli na stretnutí. Všetci rozprávali svoje skúsenosti, ako ich Boh viedol rozličnými cestami. Bolo už okolo 22 hodín, keď sa mládenec rozlúčil so svojimi priateľmi. Sadol si do svojho auta a začal sa modliť:

„Bože môj, keď sa ešte prihováraš ľuďom, prihovor sa aj ku mne. Počúvnem na tvoje slovo, a urobím všetko, aby som poslušne konal to, čo si želáš”

Ako išiel po hlavnej ulici mesta, zrazu dostal čudnú myšlienku, ako keby mu niekto hovoril:„Zastav sa, a kúp liter mlieka!”

Potriasol si hlavu, a nahlas sa spýtal: „Bože, to si Ty?”

Keďže ale nedostal odpoveď, pokračoval v jazde.

Ale hlas sa ozval znovu: „Kúp liter mlieka!”

Mládenec si spomenul na biblický citát, keď Boh oslovil malého Samuela, a on nespoznal ten hlas. „V poriadku, Bože môj, keď si to skutočne Ty, potom si to mlieko kúpim. Nemyslím si, že by to bola skutočne priveľká skúška. Koniec koncov liter mlieka sa na niečo vždy zíde.“ Zastavil sa, kúpil to mlieko, a pokračoval v jazde domov. Na nasledujúcej križovatke znovu cítil zvláštne vnútorné nutkanie: „Zaboč do tejto ulice!” To je nejaké šialenstvo, myslel si, a išiel ďalej. Ale znovu cítil, že mal zabočiť. Obrátil sa teda, a poslúchol ten hlas. Na polovicu srandovne, na polovicu vážne si pre seba hovoril: „V poriadku, Bože, urobím to.” Išiel ďalej po ceste, zanechal za sebou niekoľko uličiek, a zrazu cítil, že sa má zastaviť. Zastavil sa teda a obzrel sa. Bola to typická mestská časť, obytnými domami a obchodmi. Nie najlepšia, ale ani nie najhoršia štvrť. Obchody už zavreli, a okná väčšine domov už boli tmavé. Len v jednom dome oproti ulice sa ešte svietilo. Chlapec znova počul ten hlas: „Choď, a podaj to mlieko tým ľuďom v tom dome oproti.”

Pozrel sa na ten dom. Otvoril dvere na aute a vystúpil. Ale pochytili ho pochybnosti, a chcel sa vrátiť do auta. „Pane, to je predsa šialenstvo!” Ako môžem zvoniť v cudzom dome o pol noci?

Ale tá myšlienka, že musí odovzdať to mlieko, nedala mu pokoj. Išiel teda, medzitým, čo si v sebe hovoril: „V poriadku, Pane, keď to Ty vravíš, idem, a odovzdám to mlieko týmto ľuďom". „Keď si Pán želá, aby som sa choval ako šialenec, potom dobre. Ja Ho chcem poslúchať. Určite má nejaký ciel... Ale keď mi neotvoria dvere, okamžite sa vrátim"

Prešiel cez cestu, zastavil sa pred dverami, a stlačil zvonec. Z vnútra ako keby bolo počuť plač dieťaťa. Zrazu bolo počuť drsný mužský hlas: „Kto je to? Čo chcete?" Dvere sa otvorili skôr, ako chlapec mohol ujsť. Pred ním stál jeden muž v rifliach a v košeli. Šíril sa z neho nepríjemný pach, a nevyzeral šťastnejší, ani keď videl mládenca. „Čo sa stalo?" Mládenec bez rozmýšľania mu odovzdal fľašu s mliekom, a hovoril: „Toto som kúpil pre vás." Muž schmatol fľašu a utiekol do domu.

Potom jedna žena prebehla cez chodbu v rukách s mliekom, náhliac sa pravdepodobne smerom do kuchyne. Za ňou muž, na rukách s plačúcim dieťaťom. Keď sa muž vrátil, mládenec videl, že v očiach mal veľké slzy, a s plačom hovoril: „Modlili sme sa. V tomto mesiaci máme zaplatiť veľmi veľkú dlžobu, a práve sa nám minuli všetky peniaze. Nemáme viac mlieka pre malého." „Prosil som Pána, aby mi ukázal, ako by som mohol zohnať mlieko pre malého."

A aj manželka zavolala z kuchyne: „Ja som prosila Boha, aby poslal anjela...."„Vy ste anjel?"

Mládenec si vytiahol svoju peňaženku z vrecka a dal mužovi všetky peniaze, ktoré tam mal.

Potom sa otočil, a slzami v očiach sa vrátil k svojmu vozu. Skúsil, že Pán Boh aj dnes vypočuje modlitby spravodlivých. Keď čítaš tento text, to znamená, že Boh sa prihovoril aj k Tebe.

Toľko hlasov počuješ cez deň...
Ten najjemnejší, ktorý ťa oslovuje milovať, je hlas Boží.
Tento odkaz je iskrou Božej túžby, Ktorý čaká, aby niekto počul jeho hlas.
Táto malá iskra nech rozdúcha aj v Tebe túžbu, aby si počúval Toho, kto ti toľko všetkého chce povedať...

Lekce od divokých hus

Napadlo Tě už někdy zamyslet se nad tím , proč létají divoké husy v hejnu ve tvaru V?

Jakmile husa zamává svými křídly, vytvoří se zvedající proud pro husu, která letí za ní. Jakmile husa opustí hejno ve tvaru V, najednou má pocit, jako kdyby ji táhlo k zemi těžké závaží a hned se opět vrátí ke skupině.

Stejně, jako divoké husy i lidé, kteří spolupracují a jdou stejným směrem, se dostanou rychleji k cíli, než ti, kteří zkouší dostat se k cíli sami.

Jestli se vedoucí husa unaví, zařadí se na konec hejna, aby si mohla odpočinout a na její místo v čele hejna se posune jiná. Kdyby lidé měli tolik rozumu jako divoké husy, už by na to přišli, že jejich úspěch záleží na spolupráci, střídavě by konali těžkou práci a sdíleli by těžkosti vedení skupiny.

Husy letící na konci hejna hlasitě povzbuzují ty v čele skupiny. Důležité je, aby hlasy zezadu byly skutečně povzbudivé, jinak to bude pouze „breptání". Jestli nějaká z hus onemocní nebo se zraní, další dvě se s ní oddělí z hejna, aby jí mohli poskytnout ochranu. Zůstanou s ní do té doby, než opět bude schopna pokračovat v cestě nebo neskoná. Poté se vydají na cestu, aby buď dohnaly své hejno, nebo aby se připojily k jinému.

Kéž bychom i my byli takhle obětaví, abychom si zasloužili takové přátele, kteří v případě nouze budou stát při nás. Nemusíme být vědci k tomu, abychom se poučili od těch krásných Božích tvorů, stačí pouze zastavit se a pozorně naslouchat a hledět, aby Hospodin mohl odkrýt před námi své divy.

"Avšak dobytka se zeptej, poučí tě,
nebeského ptactva, ono ti to poví,
poučí tě i křoviska země,
mořské ryby vyprávět ti budou.
Kdo z nich všech by nevěděl,
že ruka Hospodinova to učinila
a že v jeho ruce je život všeho co žije,
duch každého lidského tvora."

JÓB 12:7-9

Jsou i tací, kteří poslouchají divoké husy...

Zprávy a informace

Sbírka na výstavbu kostela Panny Marie Karmelské v Dolní Lhotě se uskuteční v měsíci září obálkovou metodou. Jako příloha měsíčníku pro obce Horní Lhota a Sehradice je obálka, kterou je možné použít k Vašemu daru.V Dolní Lhotě budou obálky předány jiným způsobem. Dar je možné odevzdat buď v Dolní Lhotě na Obecním úřadě, nebo v Horní Lhotě v kostele v sakristii, nebo v Sehradicích v kapličce. Další podrobnosti jsou na obálce. Všem dárcům a dobrodincům upřímné Pán Bůh zaplať.

Pouť do Polska. Ještě stále je možné se přihlásit na pouť na Kalwarii Žiebrzidow-skou, Wadowic a Krakowa ve dnech 30.9..10.2010. Přihlásit se je možno v sakristii ve všech našich kostelech. Cena dobravy a ubytování s polopenzí je 1.900,-- Kč.

Strom barvy života. Častopis nejen pro seniory. Nový křesťanský časopis bude vycházet jako dvouměsíčník. Cena je 39,-- Kč, předplatné 234,-- Kč s poštovným i balným. Předplatit je možné poštou nebo telefonicky či e-mailem: Nakladatelství Strom, Střední Novosadská 4, 779 00 Olomouc, tel.: 775 705 350; e-mail: redakce@casopisstrom.cz Ukázkový leták je k dispozici v sakristii.

Webové stránky újezdské farnosti jsou rozšířené a je možné na nich najít každý týden nedělní ohlášky, pokud Vám něco uniklo, zde je možné získat informace.

Setkání žen v obtížných situacích se koná v Olomouci každé první úterý měsíci 15.30 ve farním domě Mlčochova 7 (vedle dómské fary) Ohlásit se třeba na tel.: 587405250-3

Škola partnerství pro ty, co spolu chodí začíná víkendem od 24. do 26.9. Tel.: 573391156

S K U P I N Y Ú K L I D U

V kostelích újezdské farnosti
v září 2010:

Dat. :	**Újezd :**	**Drnovice :**	**Slopné :**
4.9.:	2.	5.	7.
11.9.:	3.	6.	8.
18.9.:	4 .	7.	9.
25.9.:	5.	8.	10.